ពុទ្ធសហស្សនាមាវលី

(Cambodian)

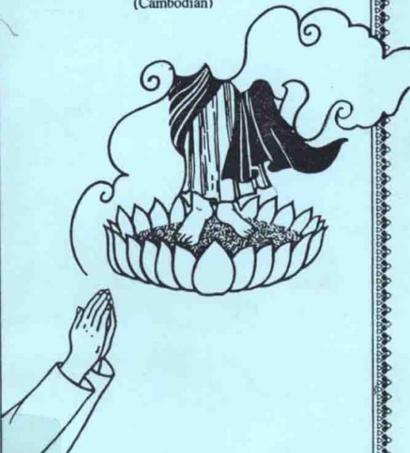

២៧៥.
១៦៧

អាចរិយ គោយង្កា

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ

ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់តទៅទៀត

ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ

សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់

អង្គការរីហ្សូ កូសី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ

ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា

ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

២៧៥.១៦៧

ពុទ្ធសហស្សនាមាវលី

(Cambodian)

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
បណ្ណាល័យ
LIBRARY
BUDDHIST INSTITUTE

អាចរិយ គោយង្កា

១ ០២៧/03

ISBN 81-7414-197-9

First Edition: November 1998

Publisher:
Vipassana Research Institute
Dhamma Giri, Igatpuri-422 403
Maharashtra, India
Phones: 91-2553-84076, 84086
Fax: 91-2553-84176

Printed by:
Apollo Printers
313, Jogani Estate, J. R. Boricha Marg
Lower Parel, Mumbai-400 011

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ពុទ្ធសហស្សនាមាវលី

FOREWORD

It is my great good fortune that I was born and grew up in an extremely devout Indian family settled in Burma. The devotional books of the Gita Press, Gorakhpur, had a great influence on the whole family. My father was a devotee of Shiva while my mother was a devotee of Sri Krishna. In the first decade of my life, I used to daily chant either the *Vishnu Sahastranama* or the *Gopal Sahastranama* or the *Shivamahimna Stotra* or *the Shivatandav Stotra* or some chapters of the *Gita*. I used to enjoy it. Besides strengthening my devotion, another important benefit was that I learned the proper pronunciation of Sanskrit and also gained some knowledge of it.

In the second decade of my life, my good fortune increased when I came in contact with the Arya Samaj. The teachings jolted my mind. I began to understand the difference between true devotion and blind devotion, true faith and blind faith. Instead of blindly accepting everything that I heard or read, I developed the wisdom of examining it and testing whether it was logical and rational. I was indeed fortunate.

In the third decade of my life, I got sufficient opportunity to study the Dharma literature of Sura, Tulasi, Meera, Kabir, Nanak, Dadu etc. I was greatly influenced by them. During these days, I also studied in detail the *Gita* and a few important Upanishadas. I was going through the entire spectrum of the spiritual literature of India. I was wonder struck. It was in those days that I made it the ideal of my life to become *'Sthita Pragya'* – free from craving, fear, anger, and make my life filled with equanimity and total detachment, although it looked so difficult to achieve.

At the end of the third decade of my life, my good fortune reached its peak. As a result of an unbearably painful incurable disease, I came in contact with the pure teaching of the Buddha. In 1955, at the age of 31 years, sitting at the feet of the Burmese householder saint, Sayagyi U Ba Khin I learnt Vipassana, the ancient technique of India. I was freed from my physical ailment, but now this seemed very insignificant. The most notable attainment was that I found the medicine that could liberate me from the miseries of existence. I found the straight path that could free me from the endless cycle of birth and death.

Whatever I read and heard in childhood while immersing myself in devotion was "received" knowledge. Whatever I understood through my contact with the Arya Samaj and Gita, Upanishad etc. was intellectual knowledge. But now, whatever I realised through my contact with Vipassana was experiential knowledge. The first and second kinds of knowledge were indirect knowledge but the knowledge that I gained now was direct knowledge, meaning *paññā*, experiential wisdom in the real sense. The first and second steps generated the desire for high spirituality, while this third step established me on the royal road for progress towards its perfection.

One one hand, my mind was filled with high spiritual ideals; on the other hand achievement of worldly success beyond all expectations at a very young age filled my mind with tremendous ego. A mental conflict resulted. When the mind was immersed in devotion, it would become calm temporarily but after some time, it would again become agitated. Upon intellectual reflection, the mind would become balanced for some time, but after a short while it would again become disturbed. By the practice of Vipassana, I acquired a beneficial technique that freed the mind from defilements at the depth. I began to thoroughly understand, on the basis of body sensations, the manner of the arising, multiplication, and accumulation of defilements, and at the same time, the means of their suppression and destruction, expulsion and eradication became clear. There was a complete transformation in my life through the application of the practical aspect of this pristine pure Dhamma of ancient India.

Because of some false belief, there are delusions about the Buddha and his teaching in the minds of many Indians. I was also a victim of such deluding misconceptions. Therefore while taking part in the Vipassana course, there was some hesitation in my mind. But in the very first ten-day course I was pleasantly surprised to find that there was not the slightest blemish in whatever I learnt. I could not find any cause for opposition. What objection could anyone possibly have in living a life of morality, in concentrating the mind on the basis of experiential truth, in awakening of wisdom that eradicates defilements from the roots by the experiential analytical study of the truth of the interrelationship of the body and mind, and in filling the purified mind with *mettā* (loving kindness), compassion and goodwill? What objection could I have? Indeed I felt as if I have understood the true nature of the ancient pure Dhamma (Dharma) of India. I received the essence of Dhamma.

After tasting the flavour of this spiritual technique giving results here and now, there was also the sorrowful surprise in my mind about why the spiritual nation of India had lost this beneficial technique.

When the depths of truth were experienced by the study of this remarkable technique, a desire arose in my mind to study the mother-tongue of Lord Buddha which was the ancient language of the people of North India, the language that preserved and protected the teaching of the Buddha and therefore was called Pali. I did not have any knowledge of Pali. But I gradually started to understand it because of my knowledge of Sanskrit and Hindi. I began to savour the nectar of the Buddha's words in his own language. While reading, my mind was often filled with joy and rapture. The depth of the technique of Vipassana became clearer and clearer. The practical application of Vipassana and the related theoretical knowledge started strengthening each other. My good fortune was boundless.

*** *** ***

My revered teacher had immeasurable goodwill for India. His heart used to be constantly filled with boundless gratitude towards this nation. He used to say repeatedly that we have received this invaluable jewel from India. We have become blessed! Now we must repay this debt of India. Unfortunately this technique has been lost in India. If India obtains this technique, the anguish caused by discrimination among the people of high and low castes and disputes and quarrels among different religions will be pacified. The sacred Ganges of the universal eternal Dhamma will again flow in that great nation. The inhabitants of that country will be abundantly benefited.

He had total faith in the ancient prophecy that 2500 years after the Buddha, this lost spiritual technique of India would return to the land of its origin and India would accept it joyfully leading to infinite welfare of the people. From India this technique would once again spread to the whole world and benefit many. He used to say repeatedly that the clock of Vipassana had struck. We must become free of the debt towards India. He wished to repay this debt by coming to India himself and teaching the technique of Vipassana to the people here but he was unable to come because of certain reasons. In 1969 when it so happened that I had to come to India, he was overjoyed. Anointing me as a teacher, he entrusted me with the responsibility of returning the invaluable jewel of Vipassana to the people of India as his representative. I did not

consider the understanding of this profound technique that I had been able to gain in his presence in 14 years adequate enough for this great responsibility. Therefore there was hesitation in my mind. But finally upon his abundant encouragement, I accepted the responsibility of fulfilling his strong Dhamma wish.

I was a stranger to India. Other than the members of my family in India, I was acquainted only with a few renowned scholars of Hindi who had come to Burma to help in the spread of Hindi there. How could Vipassana courses be held in this vast country; who would take part in them; who would organise them? How could the necessary facilities be arranged? All these problems seemed insurmountable but I was astonished that the first Vipassana course was held within one month of my arrival in India. My mind was filled with wonder; my heart overflowed with happiness. After a long period of about 2000 years, its ancient technique had returned to India. With the success of the first course itself, the Ganges of Dhamma started flowing again in India. Proving the truth of the prophecy, in the past thirty years, people of different classes, different religions, and different traditions have accepted it and benefited from it. After irrigating the fertile soil of India with the nectar of Dhamma for ten years, Vipassana started flowing in foreign countries also.

Many of the intelligent people of India joyfully dedicated themselves to this technique. Just as after receiving this invaluable jewel, the Dhamma desire to learn the teaching of the Buddha in his original words had arisen in my mind, it now arose in the minds of many meditators in India. Therefore the monumental work of publishing the extensive lost treasure of the ancient Pali literature of India was started. For the people engrossed in the responsibilities of their lives, it is not easy to spare time for the systematic study of the Pali language. Nevertheless, because Pali is so close to Sanskrit and Hindi, a person with a good Pali vocabulary will be able to understand it easily even without a sufficient knowledge of grammar. Thinking thus, the auspicious resolution arose in my mind to compose "*Buddhasahassanāma*", so that while reciting it, along with the knowledge of the innumerable Pali synonyms of the Buddha, meditators will remember the qualities of the Buddha and develop gratitude towards him, resulting in rapture in the mind and thrill in the body, which will strengthen their practice of Vipassana meditation.

My creativity in composing verses in Hindi and Rajasthani arose and along with it arose the Dhamma inspiration to compose

verses in Pali. Even though my knowledge of Pali grammar was not complete, I engaged myself in composing these verses. I started out with the aim of composing one thousand names of the Buddha for which about 200 verses would have been sufficient but there is no limit to the virtues of the *Tathāgata*. "*Appamāṇo buddho*". Verses were being constantly composed by the heart overflowing with devotion and 1250 verses were composed. After this, an equal number of verses could have been further composed with the collection of words that remained. But keeping in mind my other multifarious responsibilities, I had to unwillingly stop my pen at this point. I have selected a few of the verses among them and compiled "*Buddhasahassanāmāvalī*" so that the auspicious beginning of its distribution may be made during the Buddhamahostav of November, 1998.

Those who are interested in the mother tongue of the Buddha and the language of the people of North India 2600 years ago will derive ample benefit from it. But I can also see a big danger for which it is necessary to be alert. In future the recitation of this *sahassanāmāvalī* should not become a lifeless, meaningless ritual. The false idea should not spread that by reciting it, the sins of innumerable past lives are automatically eradicated. If this happens, the practice of Vipassana that actually eradicates the past stock of *saṅkhārās* (mental conditionings) in a scientific manner will be lost and people will be trapped in this false belief. Just as many other spiritual traditions got corrupted over a period of time, let not Vipassana also become devalued. All meditators of the present and the future will have to be alert about this danger.

May the teaching of the *Tathāgata* always remind them of this danger. Let them continuously keep in mind the proper way to pay respects to the Buddhas

"*Imāya dhammānudhamma paṭipattiyā Buddhaṃ pūjemi.*"

—"I walk on the path of Dhamma and thus pay my respects to the Buddha." Walking on the path of Dhamma means the practice of applying *sīla*, *samādhi* and *paññā* in one's life and only this is the real worship of the Buddha. This understanding will have to be constantly strengthened.

Upon being asked by someone, the Buddha explained in plain words about the right way to worship the Buddhas:

Āraddha viriye pahitatte, niccaṃ daḷha parakkame;
samagge sāvake passa, etaṃ Buddhāna vandanaṃ.

—Look! How these disciples are gathered together and completely engrossed in meditation. They are continuously

engaged in resolute effort for purification of mind. Truly, this is the proper way to worship the Buddhas.

When there was a shower of celestial flowers on the Buddha just before his *mahaparinibbāna*, he repeated this truth in plain words:

"Na kho ānanda! Ettāvatā tathāgato sakkato vā hoti, garukato vā, mānito vā, pūjito vā, apacito vā."

Ananda! The *Tathāgata* is not respected, honoured, revered, worshipped in this way.

"Yo kho ānanda! Bhikkhu vā bhikkhunī vā upāsako vā upāsikā vā dhammānudhammappaṭipanno viharati sāmicippaṭipanno anudhammacārī, so tathāgataṃ sakkaroti garukaroti māneti pūjeti apaciyati paramāya pūjāya."

(But) Ananda! If any monk or nun, or male or female lay devotee dwells established on the path of Dhamma, the path of truth, living according to the Dhamma for the attainment of the highest welfare, then the *Tathāgata* is respected, honoured, revered and worshipped by it.

"Evaṃ hi vo ānanda! Sikkhatabbanti."

Oh Ananda! You should learn this.

The Buddha is truly worshipped by practising *sīla*, by developing *samādhi*, and by establishing equanimity and remaining aware and attentive through the awakening of *paññā*.

Let these words of the Buddha about proper worship echo in the minds of all Vipassana meditators and other readers. Let them keep proper understanding that they can gain inspiration by the recitation of these verses, while keeping the ideal of the Buddha in mind. Just as the Buddha became enlightened by liberation from all defilements and by perfection of all virtues, let them walk step by step on the Dhamma-path of *sīla, samādhi*, and *paññā* and remain engaged in the meritorious work of avoiding vices and accumulating virtues. This spiritual technique capable of totally eradicating all suffering from the human mind must be kept free from all hollow rituals. Let everyone practise Dhamma in its pristine purity.

If this Dhamma volition is certainly lead maintained, it will to great happiness, great welfare.

Kalyānamitta,
Satya Narayan Goenka

សោបិ ភគវា អរហំ,
សម្មាសម្ពុទ្ធោ សយម្ភូ។
វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១។

បុរិសទម្មសារថី,
លោកវិទូ អនុត្តរោ ។
សត្ថាទេវមនុស្សានំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។២។

សុគតោ សុគទោ សាមី,
សុខទោ សន្តិទាយកោ ។
សព្វសត្តានុកម្បកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣។

សព្វត្តមោ សត្ថា សេដ្ឋោ,
សមណគ្គោ សន្តិស្សរោ ។
អរិយធម្មំ អញ្ញាសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤។

ភគ្គរាគោ ភគ្គទោសោ,
  ភគ្គមោហោ សោ ភគវា ។
    ភគ្គមានោ ភគ្គមាយោ,
      ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥ ។

យថាវាទី តថាការី,
  តថបត្តោ តថាគតោ ។
    យថាការី តថាវាទី,
      ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦ ។

ធម្មនិយាមេ កោវិទោ,
  ធម្មតាយបិ កោវិទោ ។
    ធម្មដ្ឋិតិយា កោវិទោ,
      ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧ ។

វីតរាគោ វីតទោសោ,
  វីតកោធោ វីតភយោ ។
    វីតាសវោ វីតមោហោ,
      ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨ ។

មហាវីរោ មហាធីរោ,
មហាសូរោ មហព្ពលោ ។
មហាមារចមុ មទ្ទិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩ ។

មហាសីលោ មហាចិត្តោ,
មហាពុទ្ធោ មហាមុនិ ។
មហាមោហោទធី តិណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០ ។

មហាមោហំ វិនាសេសិ,
មហារាគនិរោធកោ ។
មហាទោសំ និទ្ទំសេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១ ។

មហានន្ទីសមុច្ឆិន្នោ,
មហាកិលេសនិស្សជោ ។
មហាបាហោឃមុត្តិណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២ ។

មហាសោកសល្លកត្តោ,
មហាទីឃសិវសោធនោ ។
មហាសន្តិសុខករោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣ ។

មហាភយំ បទាលេសិ,
ឆម្ភិច្ឆិន្នោ ភយនុទោ ។
មហាទុក្ខក្ខន្ធនុទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤ ។

មហាករុណាសម្បន្នោ,
មហាមេត្តាយភិរតោ ។
មហាជនហិតរតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥ ។

មហាអវិជ្ជា បមទ្ទិ,
មាយាជាលវិមោចនោ ។
មិច្ឆាវាទំ និមទ្ទេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦ ។

បណ្ណាល័យ LIBRARY BUDDHIST INSTITUTE

មហាគុរុ នរគុរុ,
ទេវគុរុ គុរុវរោ ។
ជេដ្ឋគុរុ សេដ្ឋគុរុ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧ ។

វិស្សគុរុ លោកគុរុ,
ធម្មគុរុ គុរុត្តមោ ។
នត្ថិ ឯតាទិសោ គុរុ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨ ។

ឯហិបស្សិកំ ធម្មទោ,
សន្ទិដ្ឋិកមកាលិកំ ។
ឱបនយិកំ ស្វាក្ខាតំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩ ។

សព្ពញ្ញេយ្យធម្មំ ញត្វា,
ញត្តធម្មំ អទេសយិ ។
អភិញ្ញាញាណសម្បុណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។២០ ។

វិចិត្រធម្មកថិកោ,
អព្ភុតមគ្គុទ្ទេសកោ ។
មហក្ខាតោ មហាកថី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២១ ។

អទណ្ឌេន អសត្ថេន,
ធម្មេន អនុសាសយី ។
ឧទ្ធរេសិ ពហូ សត្តេ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២២ ។

យថា អទក្ខិ អក្ខាសិ,
ភគវា ភូរិញ្ញាណវា ។
និក្កាមោ និម្មលោ នាថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២៣ ។

អត្តសរណមនុសាសិ,
នេបក្កោ អនុសាសកោ ។
ធម្មសរណមនុសាសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២៤ ។

និម្មោ និរហង្ការោ,
និរាលម្ពោ និរាលយោ។
និប្បបញ្ចោ និរារម្ភោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។២៥។

និរាសង្កោ និរាតង្កោ,
និរាកង្ខោ និរង្គណោ។
និស្សង្កិលិដ្ឋោ និស្សង្គោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។២៦។

ន្ហាតោ ធោតោ និទ្ធោតោ,
និក្កណ្ណោ និក្ករណិកោ។
និព្ពុតោ និរោធប្បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។២៧។

និព្ភយោ នរនិសភោ,
និច្ឆម្ភី នរកេសរី។
និទ្ទរោ យោ នរាជញ្ញោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។២៨។

នរានំ វរនាយកោ,
ញាណិកោ ញាណភូសនោ ។
ញាណបារគូ ញាណគូ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។២៩ ។

ញាណញ្ញូ ញាណសម្បន្នោ,
បញ្ញាសម្បន្នោ សព្ពញ្ញូ ។
ធម្មញ្ញូ ធម្មសម្បន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣០ ។

ញាណមយោ ញាណាលយោ,
ញាណេសី ញាណកោវិទោ ។
ញាណទស្សនសម្បន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣១ ។

ញាណភាសី ញាណវិទូ,
កាលភាសី កាលវិទូ ។
សច្ចភាសី សច្ចវិទូ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣២ ។

មាយាមុត្តោ មោហមុត្តោ,
មក្ខមុត្តោ មុត្តមទោ ។
កិច្ឆាមុត្តោ មុច្ឆាមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣៣ ។

International Vipassana Center of

ទោសមុត្តោ ទោហមុត្តោ,
ទេស្សមុត្តោ មុត្តទិសោ ។
ឱឃមុត្តោ អឃមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣៤ ។

សង្គមុត្តោ វង្គមុត្តោ,
រាគមុត្តោ មុត្តរតិ ។
នន្ទីមុត្តោ តណ្ហាមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣៥ ។

ញតិមុត្តោ ភីតិមុត្តោ,
ឆម្ភមុត្តោ មុត្តភយោ ។
អាធិមុត្តោ ព្យាធិមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៣៦ ។

អាសាមុត្តោ និស្សាមុត្តោ,
ឯជាមុត្តោ មុត្តនិណោ ។
មានមុត្តោ វានមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៧ ។

ឱរមុត្តោ បារមុត្តោ,
ឃោរមុត្តោ មុត្តគហោ ។
កប្បមុត្តោ កាលមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៨ ។

ខន្ធមុត្តោ ពន្ធមុត្តោ,
កលិមុត្តោ មុត្តមលោ ។
សព្ពថា បិបាសាមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៩ ។

វង្កមុត្តោ បង្កមុត្តោ,
ខេទមុត្តោ មុត្តខិលោ ។
សព្ពទា អាតង្កមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤០ ។

អហង្ការា វិនិមុត្តោ,
មមង្ការា មុត្តោ មុនិ ។
មានាវមានា វិមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤១ ។

សព្ពទា សម្មោសមុត្តោ,
សម្មោហមុត្តោ សព្ពថា ។
សព្ពធិ សន្តាបមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤២ ។

សញ្ញាសវា វិនិមុត្តោ,
សទា វិលគ្គមានសោ ។
សញ្ញាសជ្ជា វិប្បមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤៣ ។

កាមតណ្ហា វិនិមុត្តោ,
ភវតណ្ហាវិភញ្ជកោ ។
វិភវតណ្ហាវិកិរណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤៤ ។

សព្វថា វិព្ភមមុត្តោ,
វិព្ភន្តិមុត្តោ សព្វធិ។
សព្វវិបល្លាសមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៤៥។

សព្វន្តរាយវិមុត្តោ,
អត្ថលមុត្តោ សព្វធិ។
សព្វព្យវធានមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៤៦។

ភវនេត្តិយា វិមុត្តោ,
ភវោឃមុត្តមានសោ។
សព្វត្ថ សំយោគមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៤៧។

សព្វថា សង្កោបមុត្តោ,
ព្យាបាទមុត្តោ សព្វទា។
សព្វធិ បដិឃមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៤៨។

លោកមិត្តោ លោកហិតោ,
លោកពន្ធុ លោកសខា ។
តិលោកេ អាលោកករោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៤៩ ។

អមតេន អតប្បិ លោកំ,
ធម្មមេឃបវស្សកោ ។
អស្សាសេសិ យថា ចន្ទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥០ ។

សន្តិបត្តោ សន្តិភូតោ,
សីតលីភូតោ សព្ពថា ។
បរមំ សុខំ សម្បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥១ ។

សទា សន្តោ សន្តិទទោ,
សុខិតោ សុខទាយកោ ។
ធម្មមេឃំ បវស្សេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥២ ។

សន្តកាយោ សន្តវាចោ,
សន្តចិត្តោ សន្តិធរោ ។
សព្ពបធិវូបសន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥៣ ។

សន្តិធារី សន្តិការី,
សន្តិចារី សន្តិមនោ ។
សន្តិសារី សន្តិបិតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥៤ ។

ព្រហ្មបញ្ញោ ព្រហ្មចារី,
ព្រហ្មវិហារី ព្រហ្មញ្ញូ ។
ព្រហ្មចក្កុ ធម្មចក្កុ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥៥ ។

កាយេនសំវុតោ សទា,
សទា វាចាយ សំវុតោ ។
សទា សំវុត មានសោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៥៦ ។

ធម្មចិត្តោ ខមចិត្តោ,
ធីរចិត្តោ ចិត្តុត្តមោ។
ហិរិចិត្តោ សិរិចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៥៧។

ហិតចិត្តោ សុខចិត្តោ,
មោទចិត្តោ ចិត្តមុទុ។
បីតិចិត្តោ សីតិចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៥៨។

ញាណចិត្តោ មេធាចិត្តោ,
វិជ្ជាចិត្តោ វិជ្ជាធនី។
បញ្ញាចិត្តោ អញ្ញាចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៥៩។

ទិត្តិចិត្តោ ជុតិចិត្តោ,
ជុណ្ហចិត្តោ អាលោកទោ។
កន្តិចិត្តោ ខន្តិចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។៦០។

ជវចិត្តោ ពលចិត្តោ,
ថាមចិត្តោ ទសពលោ។
ឋិតចិត្តោ ថិរចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦១។

សន្តចិត្តោ ទន្តចិត្តោ,
វសីចិត្តោ វុសិតវា។
សុចិចិត្តោ រុចិចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦២។

គុត្តចិត្តោ មុត្តចិត្តោ,
បសន្នចិត្តោ ចិត្តជុ។
សុមនចិត្តោ សុចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦៣។

បគុណោ សុបញ្ញចិត្តោ,
សំយតចិត្តោ សុវតោ។
បសន្តិបស្សទ្ធិចិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦៤។

LIBRARY
BUDDHIST INSTITUTE

អគ្គវិជ្ជោ អគ្គវិញ្ញូ,
អគ្គវិទ្វា អគ្គវិទូ ។
អគ្គបុញ្ញោ អគ្គបញ្ញោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៥ ។

អគ្គលទ្ធោ អគ្គក្ខាតោ,
អគ្គបទ្ទបកាសកោ ។
អគ្គភា អគ្គទស្សាវី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៦ ។

អគ្គបុគ្គលោ អគ្គគ្គោ,
ញាណគ្គោ ញាណបុង្គវោ ។
ធម្មបុគ្គលោ ធម្មគ្គោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៧ ។

អគ្គធម្មវិភូសិតោ,
អគ្គធម្មអលង្កិតោ ។
អគ្គធម្មសុសោភិតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៨ ។

អគ្គបូជិតោ ថោមិតោ,
អគ្គមានិតោ វន្ទិតោ ។
អគ្គភិវាទិតោ បុជ្ជោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៩ ។

ធម្មស្ស ភូសនោ ភព្វោ,
ធីរោ ធម្មបតិដ្ឋិតោ ។
អគ្គបតិដ្ឋិតោ អគ្គោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧០ ។

មគ្គស្ស កោវិទោ ចាបិ,
អមគ្គស្សាបិ កោវិទោ ។
អគ្គមគ្គមុគ្ឃាដេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧១ ។

អគ្គគោចរោ អគ្គគូ,
អគ្គញ្ញូ អគ្គទេសកោ ។
អគ្គញាណី អគ្គភាណី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧២ ។

ខេមប្បត្តោ ខេមង្គតោ,
អត្ថប្បត្តោ អត្ថង្គតោ ។
សិវប្បត្តោ សិវង្គតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៣ ។

បត្តធម្មោ បត្តពោធិ,
បត្តមគ្គោ បត្តផលោ ។
បត្តអមតោ បត្តត្ថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៤ ។

បត្តញាណោ បត្តមេធោ,
បត្តធម្មនិយាមកោ ។
បត្តអនន្តោ បត្តន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៥ ។

បរមត្ថសច្ចំ បត្តោ,
បត្តខេមោ បត្តសិវោ ។
បត្តអច្ចុតោ បត្តត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៦ ។

បន្ទាសជ្ជោ បន្ទាសត្ថោ,
បន្ទាលម្ភោ បន្ទាលយោ ។
បន្ទសុលោ បន្ទសល្លោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៧ ។

និញ្ញាវិត្តោ និទ្ទាវិត្តោ,
និច្ឆាវិត្តោ វិត្តអយោ ។
ឯធវិត្តោ គេធវិត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៨ ។

មនោគុត្តោ វចីគុត្តោ,
កាយគុត្តោ គុត្តិវរោ ។
គុត្តកម្មោ គុត្តធម្មោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៧៩ ។

ចិត្តគុត្តោ ចិត្តទន្តោ,
សាតច្ច ចិត្ត សំយតោ ។
ចិត្តមុត្តោ ចិត្តសន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨០ ។

ចក្កវត្តី ធម្មរាជា,
ធម្មចក្កវិភូសិតោ ។
អធម្មចក្កំ វិភញ្ជិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨១ ។

សទ្ធម្មមុទ្ធាភិសិត្តោ,
ធម្មមហារញ្ញោ ពុធោ ។
ធម្មសាសនំ ឋាបេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨២ ។

ធម្មមហារាជាធិបោ,
ធម្មីសោ ធម្មសម្មតោ ។
ធម្មសមត្តោ មុនិន្ទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៣ ។

ធម្មនាថោ ធម្មស្សាមី,
ធម្មិន្ទោ ធម្មសាសកោ ។
ធម្មសក្កោ ធម្មសត្ថា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៤ ។

ធម្មគុត្តោ បាបមុត្តោ,
ធម្មយុត្តោ ធម្មធនី ។
ធម្មញត្តោ ធម្មប្បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៥ ។

ធម្មសញ្ញោ ធម្មបញ្ញោ,
ធម្មអភិញ្ញោ ធម្មញ្ញោ ។
ធញ្ញោ ធម្មបរាយណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៦ ។

ធម្មញាណី ធម្មភាណី,
ធម្មភាសី ធម្មវិទូ ។
ធម្មវាទី ធម្មវាចី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៧ ។

ធម្មកាយោ ធម្មូហោ,
ធម្មនាមោ ធម្មមុទោ ។
ធម្មបតិដ្ឋោ ធម្មដ្ឋោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៨ ។

ធម្មការី ធម្មធារី,
ធម្មចារី ធម្មធរោ ។
ធម្មសារី ធម្មភារី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៨៩ ។

ធម្មធារកោ ធោរេយ្យោ,
យោ សុទ្ធធម្មហាលកោ ។
ធម្មាមតោគធំ បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩០ ។

ធម្មបដិភានប្បត្តោ,
ធម្មប្បដិបទាវិទូ ។
បដិសម្ភិទាមគ្គញ្ញូ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩១ ។

ធម្មតិកិច្ឆកោ ឃកោ,
វិសល្លោ សល្លកន្តកោ ។
សព្វោបការី ភិសក្កោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩២ ។

ធម្មសិរោមណិ ធម្មី,
ធម្មសិខរសេខរោ ។
ធម្មចូឡាមណិ ចារុ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៣ ។

ធម្មភូសនភូសិតោ,
ធម្មាលង្ការលង្កិតោ ។
ធម្មាភរណសោភិតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៤ ។

ធម្មសមុទ្ទោ ធម្មភា,
ញាណសាគរោ ញាណភា ។
បញ្ញាភាវិធិ បញ្ញាភា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៥ ។

អធម្មមុត្តោ ធម្មគូ,
អញ្ញាណមុត្តោ ញាណគូ ។
អវិជ្ជាមុត្តោ វិជ្ជាភា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៦ ។

ធម្មធារា បភាហេសិ,
បាបធារានិវារកោ ។
អតិត្តានំ សុតោសេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩៧ ។

ធម្មមេឃោ បញ្ញាមេឃោ,
ធម្មាមតំ បវស្សយី ។
រជោជល្លំ វិធោវេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩៨ ។

សព្ពកម្មកិលេសាទិ,
អនវសេស ភាហយី ។
ធម្មគង្គា បភាហេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។៩៩ ។

សីលត្តោ សមាធិប្បត្តោ,
បញ្ញប្បត្តោ សុភាវិតោ ។
ធម្មសុធារសំ បាយី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០០ ។

អនាថានំ ភវនាថោ,
ភីតានំ អភយង្ករោ ។
សរណង្ករោ ទីនានំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០១ ។

- មហាសរណទាយកោ,
បរិត្តាណប្បទាយកោ ។
អារក្ខណទាតា សត្ថា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០២ ។

ភីរុតាណោ ភីរុលេណោ,
ភីរុសរណទាយកោ ។
ភីរុអារក្ខកោ ភិយ្យោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៣ ។

ធម្មទាតា ធម្មតាតា,
ធម្មត្តាតា ធម្មសខា ។
ធម្មារក្ខោ សត្ថាវរោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៤ ។

សុញ្ញតណ្ហោ សុញ្ញរាគោ,
សុញ្ញរង្គោ សុញ្ញរជោ ។
សុញ្ញឆន្ទោ សុញ្ញនន្ទី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៥ ។

សុញ្ញរោសោ សុញ្ញទោសោ,
សុញ្ញទោហោ សុញ្ញទហោ ។
សុញ្ញសាហោ សុញ្ញតាហេ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៦ ។

អាសាសុញ្ញោ តិស្សាសុញ្ញោ,
ឯជាសុញ្ញោ សុញ្ញតិណោ ។
តិញ្ហាសុញ្ញោ តិទ្ធាសុញ្ញោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៧ ។

បាបសុញ្ញោ បុញ្ញសុញ្ញោ,
អហំសុញ្ញោ សុញ្ញមមោ ។
កង្ខាសុញ្ញោ សង្កាសុញ្ញោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៨ ។

វន្តរាគោ វន្តទោសោ,
វន្តមោហោ វន្តមលោ ។
វន្តកសាវោ វន្តីឃោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១០៩ ។

កម្មនុទោ ក្លេសនុទោ,
កលិនុទោ នុន្នមលោ ។
សព្ពថា អវិជ្ជានុទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១០ ។

ភូរិមេធោ ភូរិពោធោ,
ភូរិពោធិបកាសកោ ។
ភូរិញ្ញាណំ បសារេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១១ ។

អក្ខរានំ សន្និបាតេ,
ទក្ខោ បុព្វាបរានញ្ច ។
និរុត្តិបទកោវិទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១២ ។

ធម្មលទ្ធោ អត្ថលទ្ធោ,
មុត្តិលទ្ធោ លទ្ធកថោ ។
បលទ្ធតឹសបារមី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១៣។

សន្តិលទ្ធោ ខន្តិលទ្ធោ,
កន្តិលទ្ធោ លទ្ធយសោ ។
ទិត្តិលទ្ធោ កិត្តិលទ្ធោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១៤។

សុទ្ធិលទ្ធោ ពុទ្ធិលទ្ធោ,
ឥទ្ធិលទ្ធោ លទ្ធនិធិ ។
ឧបលទ្ធឆឡភិញ្ញោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១៥។

ធីរលទ្ធោ បារលទ្ធោ,
សារលទ្ធោ លទ្ធផលោ ។
មង្គលមុត្តមំ លទ្ធោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១១៦។

ទូរទស្សី ទីឃទស្សី,
អត្ថទស្សី ភវន្តគូ។
តីរទស្សី បារទស្សី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១១៧។

សារទស្សី សច្ចទស្សី,
សិវទស្សី សុទស្សិកោ។
យោគទស្សី ខេមទស្សី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១១៨។

លោកុត្តរធម្មទស្សី,
បរិយន្តទស្សី តសី។
មគ្គទស្សី ផលទស្សី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១១៩។

អគ្គទស្សី ធម្មទស្សី,
អនោមទស្សី សុទស្សី។
បរមបស្សី សុបស្សី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១២០។

ញាណវន្តោ ញាណវរោ,
ញាណធរោ សុញ្ញាណភា ។
ញាណកេតុ ញាណទ្ធជោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២១ ។

វណ្ណវន្តោ គុណវន្តោ,
ជុតិមន្តោ ជុតិន្ធរោ ។
យសវន្តោ កិត្តិមន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២២ ។

សតិមន្តោ យតិ សន្តោ,
មតិមន្តោ មេធាវិនោ ។
បតាបវន្តោ ធីមន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២៣ ។

យោគវន្តោ ខេមវន្តោ,
បដិភានវន្តោ វិទូ ។
ហិរិមនោ សិរិមនោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២៤ ។

វរនាថោ នរនាថោ,
លោកនាថោ លោកជិនោ។
ទេវនាថោ ព្រហ្មនាថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១២៥។

អច្ចុត្តមោ សត្តុត្តមោ,
សុមនោ សមណុត្តមោ។
ជនុត្តមោ ជិនុត្តមោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១២៦។

ខេមោ ខីណបរិឡាហោ,
ខេមយុត្តោ ខេមករោ។
ខេមក្ខេត្តោ ខេមជ្ឈានោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១២៧។

វជ្របុទ្ធិ វជ្របោធិ,
វជ្របោធបរាយណោ។
វជ្រមេធោ វជ្រសិទ្ធោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១២៨។

ទុក្ខទោមនស្សនាសី,
សោកបរិទេវក្ខយោ ។
ជាតិមច្ចុជរាតិគោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២៩។

សព្ពរាជរោគចាគី,
មហាឱឃមុម្មជ្ជកោ ។
បរមត្ថធម្មទស្សី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣០។

សព្ពិន្ទ្រិយសម្មាគុត្តោ,
សព្ពកម្មិច្ឆាសំវុតោ ។
សព្ពលោកេសនាចាគី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣១។

ភវភោគវិប្បមុត្តោ,
ភារមុត្តោ ភវជយោ ។
ភវយោគវិសំយុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣២។

វិសុទ្ធធម្មធារកោ,
ចារុចរណចារកោ ។
សព្ពធិ ឧបការកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៣ ។

សន្តិសុខបទាយកោ,
វិជ្ជានិធិ វិនាយកោ ។
ពហូជនេ សហាយកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៤ ។

ធម្មានុធម្មធារកោ,
តាសានុតាសនាសកោ ។
ភយភេរវភញ្ជកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៥ ។

វរមគ្គ ឧញ្ញាដកោ,
បរិបទបកាសកោ ។
ចរមសិទ្ធនាយកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៣៦ ។

BUDDHIST INSTITUTE LIBRARY

ទីបង្ករបាទមូលេ,
មុត្តឹ ហត្ថគតំ ចជិ។
សម្មាសម្ពោធិមាកង្ខី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៣៧។

ពហូនំ ហិតសុខាយ,
បរិបូរេសិ បារមី។
មុត្តាយនំ គវេសេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៣៨។

វិជយន្តោ ពោធិមូលេ,
បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ។
អន្តកស្ស អន្តករោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៣៩។

សព្ពបារមីសម្ភូតោ,
សព្ពបរិញ្ញាបូរិតោ។
សព្ពអភិញ្ញាសម្បុណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៤០។

បាណាតិបាតា វិរតោ,
ចត្តទណ្ឌោ អហឹសកោ ។
អមិតមេត្តភាវិធិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤១ ។

អទិន្នាទានា វិរតោ,
អនេជោ អបរិគ្គហោ ។
សព្ពស្ស ចាគី វិរាគី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤២ ។

អព្រហ្មចរិយាពីតោ,
កាមភោគបរិច្ចជោ ។
មារធីតាមានទន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៣ ។

សម្មាអាជីវសម្បន្នោ,
សុទ្ធាចរណចារកោ ។
មហាសីលសិរោមណិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៤ ។

មញ្ជុលហាសោ មញ្ជុភាណិ,
មញ្ជុភាណី មញ្ជុស្សរោ ។
មញ្ជុភាសី មញ្ជុភាចី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៥ ។

មហាមេធោ មហាពោធោ,
មហាពោធិបកាសកោ ។
មហាញាណំ បសារេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៦ ។

ពោធិលទ្ធោ ញាណលទ្ធោ,
វិជ្ជាលទ្ធោ លទ្ធនយោ ។
បញ្ញាលទ្ធោ អញ្ញាលទ្ធោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៧ ។

សម្មាជីវី ធម្មាជីវី,
សុទ្ធាជីវី សុចិជីវី ។
សីលជីវី សច្ចាជីវី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៨ ។

ភូរិសីលោ ភូរិចិត្តោ,
ភូរិបញ្ញោ ភូរិពលោ ។
ភូរិញាណបភាសកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៤៩ ។

សុទ្ធសីលោ សុទ្ធចិត្តោ,
សុទ្ធបញ្ញោ សុទ្ធាសយោ ។
សុទ្ធធម្មំ បកាសេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥០ ។

អធិសីលោ អធិចិត្តោ,
អធិបញ្ញោ អធិគតោ ។
អបលោកិតទស្សាវី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥១ ។

ធុវសីលោ ធុវចិត្តោ,
ធុវមេធោ ធុវង្គតោ ។
ធុវមុត្តោ ធុវប្បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥២ ។

អវិកប្បោ អវិតក្កោ,
អវិចារោ អចិន្តកោ។
ចិត្តឯកគ្គតាបត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៥៣។

ភាវិតត្តោ ភវមុត្តោ,
ភាវញ្ញូ ភាវនារតោ។
ភាវិតិន្ទ្រិយោ ភគ្គោឃោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៥៤។

សព្ពទា សតិសម្បន្នោ,
សម្បជញ្ញរតោ សទា។
សន្តតំ សាមញ្ញរតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៥៥។

កាយសក្ខី ចិត្តសក្ខី,
ធម្មសក្ខី សក្ខីវរោ។
វេទនានិរោធសក្ខី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៥៦។

អត្តចារី អត្តការី,
អត្តសារី អត្តរតោ ។
អត្តញ្ញាណី អត្តភាណី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥៧ ។

អវិកម្បី អនភីតោ,
អសន្តាសី អនាតុរោ ។
អភីរុកោ យោ អច្ឆម្ភី,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥៨ ។

អត្តទន្តោ អនុស្សទោ,
ធីរវន្តោ ធីរធរោ ។
ធិតិមន្តោ ធីសម្បន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៥៩ ។

អនុស្សុយោ អនាសំសោ,
អនាសោ ច អនុស្សុកោ ។
អនាសវោ អនបេក្ខោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦០ ។

សម្មាវីរិយសម្បន្នោ,
សម្មាបធានបារគូ។
សព្ពត្ថប្បត្តោ សិទ្ធត្ថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦១។

សម្មាសមាហិតចិត្តោ,
សម្មាសីលេ បតិដ្ឋិតោ។
សម្មាបញ្ញាបរិបុណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦២។

សម្មាទស្សនសម្បត្តោ,
សម្មាញាណបតិដ្ឋិតោ។
សម្មាវិមុត្តិជិតត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦៣។

បញ្ញាវុធេន សម្បន្នោ,
អជេយ្យោ អជិតោ បភូ។
ជិនោ អជិនិ បាបិមំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៦៤។

ហេតុអីវណាធិកោ,
សក្កវិសុទ្ធារកោ ។
សក្កពោជ្ឈង្គកុសលោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៥ ។

បុរុការោ កតកិច្ចោ,
បុណ្ណអភិញ្ញោ វោសិតោ ។
សព្ពវោសិត វោសានំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៦ ។

ញារចារី ទុះពលោ,
ហោកោ ហិរិយគ្គគូ ។
លោកវិញ្ញូ លោកគ្គគូ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៧ ។

សព្វភាវិញ្ញាណោ,
កកកិតោ សន្ទិទ្រិយោ ។
មហាមោហវណ្ណវត្តិណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៨ ។

ធុវបញ្ញោ ឋិតបញ្ញោ,
ថិរបញ្ញោ បញ្ញាវរោ ។
បរិយោទាតបញ្ញោ យោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៦៩ ។

បញ្ញាចក្ខុ ញាណចក្ខុ,
ពុទ្ធចក្ខុ សុចក្ខុមា ។
សមន្តចក្ខុ សម្បណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧០ ។

ចេតោវិមុត្តោ ឈានគូ,
បញ្ញាវិមុត្តោ បញ្ញគូ ។
ឧភតោភាគ វិមុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧១ ។

សំសារចក្កំ ចុណ្ណេសិ,
ភវវដ្ដនិកន្តកោ ។
សព្ពសង្ខារវិចុណ្ណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧២ ។

ទយោទធិ ទយានិធិ,
ទយាលុ ទយាសាគរោ។
ទយាធិហោ ទយានាថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៧៣។

មហាទយោ មហោទយោ,
មហាសយោ មហេសិ យោ។
សទាទយោ សទាសយោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៧៤។

កល្យាណមិត្តោ កល្យាណោ,
មង្គលមិត្តោ មារជិ។
ធម្មមិត្តោ ធម្មទទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៧៥។

បញ្ញណ្ណវោ ធម្មណ្ណវោ,
ការុណោ ករុណណ្ណវោ។
មេធណ្ណវោ មេត្តណ្ណវោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៧៦។

ទោហទន្តោ ទោសទន្តោ,
ទេស្សទន្តោ ទន្តទិសោ ។
ឱាហទន្តោ ទាហទន្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧៧ ។

ទម្ភហន្តា គព្ពហន្តា,
វដ្ដហន្តា អរហន្តោ ។
ពីជហន្តា ពាធាហន្តា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧៨ ។

ខីណាសយោ ខីណពីជោ,
ខីណឆន្ទោ ខីណាសវោ ។
ខីណតណ្ហោ ខីណភិជ្ឈោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៧៩ ។

លោភខីណោ លោលខីណោ,
រោសខីណោ ខីណរណោ ។
កិច្ចាខីណោ តច្ចាខីណោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨០ ។

និក្កីលេសោ ចាបិ និស្សល្លោ,
និស្សលោ និព្វានរតោ ។
និប្បមាទោ និព្ពន្ធនោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨១។

ឆដ្ឋកាមោ ឆដ្ឋកោធោ,
ឆដ្ឋភោហោ ឆដ្ឋកុហោ ។
ឆដ្ឋមោហោ ឆដ្ឋមាយោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨២។

ខីណរាគោ ខីណទោសោ,
ខីណមោហោ ខីណភវោ ។
ខីណមានោ ខីណមក្ខោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨៣។

អាសាខិន្នោ តស្សាខិន្នោ,
ឯជាខិន្នោ ខិន្នតណោ ។
ឆន្ទខិន្នោ ពន្ធខិន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨៤។

អនោមនាមោ អមលោ,
សច្ចនាមោ សច្ចធរោ។
សច្ចសន្ធោ សច្ចវទោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៨៥។

អមិតាភោ អតុលាភោ,
អមិតាលោកោ លោកជិ។
អមិតោជោ អតុលោជោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៨៦។

អតុលិយោ អតិតុលោ,
អទុតិយោ អប្បដិមោ។
អប្បមេយ្យោ អសទិសោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៨៧។

ឯកប្បត្តោ ឯកនាថោ,
ឯកោ អប្បដិបុគ្គលោ។
ឯកោវ សព្ពលោកស្មិំ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ។១៨៨។

មហាមហិមាមណ្ឌិតោ,
ឆព្ពណ្ណរំសិធារកោ ។
មហាបភាយ ព្យាបកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៨៩ ។

រុចិរោ អភិរុចិរោ,
អភិរូបោ សុរូបវា ។
អនោមវណ្ណោ អនេឃោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩០ ។

ឧបេតោ ពុទ្ធធម្មេហិ,
អព្ភុតោ ទិបទុត្តមោ ។
សព្ពសត្តេ បសាទេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩១ ។

ព្យាមប្បភាភិរុចិតោ,
ទ្វត្តឹសលក្ខណទ្ធរោ ។
អនុព្យញ្ជនសម្បន្នោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩២ ។

មហាមង្គលមាង្គល្យោ,
មង្គលោ មង្គលាលយោ ។
មង្គលាយតនោ នាថោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៣ ។

មង្គលិន្ទោ មង្គលិកោ,
មហាមង្គលនាយកោ ។
មង្គលធម្មំ ទេសេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៤ ។

មង្គលត្ថមនុប្បត្តោ,
មង្គលត្ថបរាយណោ ។
សព្ពទា មង្គលង្គរោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៥ ។

អគារិកត្តំ ញាបេសិ,
មហាមង្គលមុត្តមំ ។
គិហីសហាយកោ សទា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៦ ។

ខ្យាតោ បខ្យាតោ សុខ្យាតោ,
វិស្សុវិខ្យាតោ វណ្ណិតោ ។
លោកខ្យាតោ ភវខ្យាតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៧ ។

បណីតោ ច បុធីតោ ច,
បវិត្តោ ចាបិ បាវនោ ។
បេសលោ បវរោ មេជ្ឈោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៨ ។

អប្បិច្ឆោ ច អនិច្ឆន្តោ,
វីតិច្ឆោ និច្ឆា ឧច្ឆិន្នោ ។
អនិច្ឆោ និច្ឆានិច្ឆាតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១៩៩ ។

សុវណ្ណោ សុវណ្ណវណ្ណោ,
ហេមវណ្ណោ វណ្ណុត្តមោ ។
ហិរញ្ញវណ្ណោ ហេមាំសុ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។២០០ ។

បណ្ណា LIBR BUDDHIST INSTITUTE

យោ ន លិម្បេសិ រាគេសុ,
អារគ្គេវ សាសបោ។
សព្វាសត្តិវិសំយុត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០១។

អនុបលិត្តោ លោកេន,
តោយេន បទុមំ យថា។
អសង្គមានសោ សទា,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០២។

លាភាលាភេ យសាយសេ,
សម្មានអវមាននេ។
សព្វត្ថ សមថប្បត្តោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៣។

បង្កជោ ឥវ និល្លិត្តោ,
បស្ស តស្ស វិសុទ្ធតំ។
អលគ្គមានសោ ឯកោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៤។

ធញ្ញោ ធម្មាមតំ បាយី,
តណ្ហាវិសវិទ្ធំសកោ ។
សព្វាវិជ្ជា វិចុណ្ណេសិ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៥ ។

ធញ្ញោ សូរោ! ធញ្ញោ វីរោ!
ធញ្ញោ មារាភិភូ មុនិ!
ធញ្ញោ វិជិតសង្គាមោ!
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៦ ។

ឈានរតោ ញាណរតោ,
ធម្មារាមោ ធម្មរតោ ។
អហោ! អហោ! បារង្គតោ,
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៧ ។

អហោ! ពុទ្ធោ! អហោ! សុទ្ធោ!
អហោ! សំសុទ្ធមានសោ!
អហោ! អហោ! ធុវំលទ្ធោ!
ពុទ្ធំ តំ បណមាម្យហំ ។១២០៨ ។

សីលវិសុទ្ធោ, ចិត្តវិសុទ្ធោ,
ទិដ្ឋិវិសុទ្ធោ នមោ នមោ ។
ធម្មវិហារី, មង្គលការី,
មហោបការី នមោ នមោ ។ ។

មហាតបស្សី, ធម្មវិបស្សី,
អក្ខយទស្សី នមោ នមោ ។
មគ្គគវេសី, លោកហិតេសី,
ពុទ្ធមហេសិ នមោ នមោ ។ ។

*** *** ***

ឥទំ មេ បុញ្ញំ ពហុជនស្ស ហិតាយ សុខាយ បច្ចយោ ហោតុ ។